

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 9/2022

**Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.
1 Kor 8,1**

Dobruška a Jarda 25 let spolu

VE VINICI NAJDETE:

**Úvodník – Král zmatku; Princ na bílém koni
anebo slovo pro ženy a dívky; Kempovačka
2022; Oznámení**

Úvodník

Král zmatku...

Věci jsou k užitku a fungují, jenom když jsou na svém místě.

Pokud byste například vzali motor z auta a dali ho do kufru, tak motor je sice v autě, ale auto nepojede. Nebo třeba různé stavebnice – třeba modely letadel. V krabici máte letadlo, ale dokud se nepostaví a nedá se vše na své místo, nepoletí. Platí to i ve vztazích. Vztahy k různým věcem a lidem mají své místo. A pokud to tak není, začne být zmatek. Bible říká, že kde je zmatek, tam je taky kdejaká špatnost. Například, i když syn má matku, které si váží a má ji rád, v případě sňatku se nad matku dostává jeho manželka. Ona je

povýšena a vztah k matce je ponížen. Pokud tomu všichni rozumí stejně, je pokoj. Pokud ne, začne boj a zmatek a objeví se kdejaká špatnost. Tchýně chce poučovat snachu, snacha zase nemá ráda tchýni a syn je z toho nešťastný. Musí povýšit manželku a ponížit matku, ale to se mu nechce, protože to jsou komplikace. Udržovat pořádek je důležité, ale ne ledajaký pořádek, ale pořádek podle Boží moudrosti a Božích přikázání. Tento pořádek budou vítat ti, kdo Boží pořádky chtějí. Ostatní s tím budou mít problém. Nepřítel Božích pořádků je ďábel. Je to ten, kdo působí zmatek. Zmatek je to, když vám nikdo nic neukradne, ale všechno rozhází, takže nevíte, kde co je a vlastně, i když všechno máte, nic nemůžete použít. Jako kdybyste chtěli odjet, přišli do garáže a auto by tam bylo, ale rozmontované na díly. Musíme zápasit o to dobré a někdy bouchnout do stolu a říct, že tohle bude tady a ne támhle. A tohle bude tak a ne tak.

Možná ani nevíme jak, ale ocitli jsme se v době obrazovek.

Obrazovka: mobil, navigace, tablet, počítač, televize, bankomat, pošta, čtečka...

Je mnoho věcí, co tam jde najít. Něco je dobré, něco zlé a něco jenom neúčinně požívá drahý čas života.

Musíme ale pamatovat, že obraz je jen obraz a není to věc samotná. Pes na obrazovce nikoho nepokouše, a jídlo na obrazovce nikoho nenasytí.

Přílišné sledování obrazovky vede k duchovnímu úpadku. Nacházet Boží přítomnost musíme bez obrazovky. Zajímavé je, že druhé Boží přikázání říká, že si nesmíš učinit žádný obraz, ani podobenství Boha a klanět se tomu. To proto, že obraz není skutečnost a člověk by se klaněl ne Bohu, ale pouze obrazu. Klanět se a uctívat Boha, který je neviditelný, Bůh silný skrývající se, vyžaduje něco víc, než mít obraz čehosi.

Petr Rýgl

PRINC NA BÍLÉM KONI

aneb slovíčko pro ženy a dívky

Když o některé z nás někdo řekne, že (pořád ještě) čeká na prince na bílém koni, myslí se tím, že nejspíš marně. Většinou okolí pokývá vědoucně hlavou, protože je jasné, že chceme moc. Princové na bílých koních, kteří zachrání svou vyvolenou, se přece vyskytují jenom v pohádkách. A pokud tomu některá z nás věří, tak má buď moc vysoké nároky nebo je tak trochu naivní. Nejspíš obojí.

Jenomže my ženy máme hluboko v nás zakódovanou potřebu, aby za nás někdo bojoval, aby nás někdo zachránil a odvezl do bezpečí, když už nám docházejí síly; aby to byl někdo, kdo nás vidí takové, jaké jsme, a kdo nás miluje. V mnoha filmech a pohádkách to bývá rytíř nebo zkrátka nějaký borec obdařený svaly. Vrhne se doprostřed vřavy, přemůže draka, vběhne do hořící

budovy, skočí do rozvodněných vod, ... Těch motivů je spousta, ale všechny mají něco společného: Záchrana své milované. Udělá pro ni cokoliv. A něco hluboko v nás si spokojeně povzdechne, protože takhle bychom si to přály, takhle to přece má být.

Ale myslím, že muskulatura není v tomhle případě to nejdůležitější. Ona totiž ta záchrana může vypadat i mnohem nenápadněji.

Ve svých vzpomínkách uchovávám jednu vzácnou: Když byli naši kluci malí, jeden z nich byl na mě drzý. Už nevím přesně, co řekl, ale bylo to tak. A v ten moment se Jirka vztyčil a zahřměl: „Tak takhle se s maminkou mluvit nebude!“ Bylo to nečekané, velmi úlevné a přesně v pravý čas. Já jsem se nemusela nijak hájit, udělal to za mě.

Ale vždycky tomu tak není. Jednou, mnohem později, jsem procházela jakýmsi zápasem v práci. Tolik jsem potřebovala, aby se zase za mě postavil, možná i zahřměl, nebo mě prostě jen obejmul a řekl, že mě nedá. Ale on to neudělal. Vůbec si neuvědomil, že bych to mohla potřebovat. Ne každá z nás má doma rytíře, který za ni bojuje. No, alespoň občas ano. Většinou. Ale co když nikdy? Některé z nás zůstaly třeba opravdu úplně samy. Jenomže ta potřeba hluboko v duši tam pořád je. Co s tím?

Drahé přítelkyně, ráda bych vám předala šperk, který mě dnes ráno úplně oslnil. Je to drahokam neskutečné krásy. Uložte si ho do krabičky, ale choďte se na něj dívat často. Je to slovo, které míří přímo k té naší hluboké ženské potřebě:

***„Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe,
bohatýr, který zachraňuje,
raduje se z tebe a veselí,
láskou umlká
a opět nad tebou jásá a plesá.“
Sofoniáš 3,17***

Jen si to na chvilku nechte přehrát před očima. Bohatýr. Možná v brnění, možná ještě s mečem v rukou, možná na koni. **Zachraňuje**. Asi je to potřeba. Z nějakého boje. Ohrožení. V poslední minutě. Má obrovskou radost, že je s tebou. Tak blízko. Raduje se **z tebe**. A miluje tě tak moc, že na to ani nestačí slova. To není holywoodský scénář. Tohle je bible.

Z mnohých těžkostí jsme zažily vysvobození, Boží zásah, obvykle za minutu dvanáct. Ale některé bitvy v našich životech stále trvají, jsou dlouhé a únavné. Mohou mít podobu vleklých zdravotních potíží, bolestí, mohou to být úzkosti, problémy s dětmi, ohnivé šípy toho Zlého, kterými nás zasypává v nějaké oblasti, může to být malomyslnost. Pak nezbývá, než se dál držet lana naděje a vyhlížet záchranu, věřit, že On je s tebou, všemu navzdory.

Stará hebrejšтина nerozlišuje slovesné časy, minulý, přítomný, budoucí – to v textu nelze rozeznat. Myslím, že i v tom nádherném verši od Sofoniáše se propojuje přítomnost a dávná minulost s budoucností. Největší bitva uplynulých dob se odehrála v 1. století našeho letopočtu, když na kříži umíral Ježíš. Král, který zemřel, a zvítězil, porazil ďábla i smrt – kvůli nám. A zároveň v tom textu můžeme zahlédnout budoucnost, kdy jednou všechny boje utichnou, vypadnou nám meče z rukou a Král se bude procházet uprostřed svého lidu; všechna zranění se zahojí a On všem osobně setře slzy z tváří. Bude dobojováno, budeme doma, v bezpečí. Navždycky.

Přeju vám, aby se ve i vašem životě protnul všechny tři časy velkého příběhu o záchraně.

Kéž se vaše srdce raduje z Jeho vítězství v minulosti, těší na nebeský domov před námi

a z Jeho přítomnosti čerpá útěchu pro každodenní bojování tady a teď.

Ellen K.

KEMPOVAČKA 2022

Účastníci:

Klárka Kapitán

Áďa a Eliška Václavky

Míša a Víťa Kloučci

Béňa Rodrovic

Liduška, Jára, Vojta Šormáci

Samvěd Křepelka

Honza Kobra

Rút Novákovic

Eliška Rýglovic

Terka Gregorovic

Návštěvníci:

Grufíci

Lukáš Václav

Štěpán Rýglovic

2x David (Ondra a Lukáš)

A náhodný a lehce zmatený pán z lesů

ČR hledající kůrovce a nacházející

místo toho modlíci se mládežníky

BODOVÁ PREZENTACE

- Tak za prvé zmizel les. Takže když někdo chtěl jít a tiše přemítat či tiše kadit, bylo ho vidět na sto honů a navíc musel říct místo – jdu do lesa – jdu na louku. A to nezní tak cool. Konec tajemného a temného hvozdu, který zažil všechny naše stezky odvahy. Příští generace budou muset odvážně chodit na palouček.
- Samozřejmě přšelo, bez čehož bychom se neobešli. A samozřejmě všude, kromě našeho kopečku u lesa, pardón – louky, svítilo sluníčko.
- Jelikož divočáci už jsou pasé, vyměnili jsme je za vlky.
- Každé ráno nás budila Kapitán Klárka svým legendárním budíčkem – totiž písničkou za doprovodu ukulele – a jako potulný minesengr obcházela každý stan a každou díru, kde si kdo ustlal, dokud všichni nevylezli. (Poslední den jsme si ji nahráli a mě dodnes každé ráno budí nahrávka táborové písničky, jinak bych nevstala.)
- Trenér Benža nás každé ráno hnal na rozcvičku a každé ráno byl zklamán naším skomírajícím entusiasmem. (Lenost už se tomu dávno neříká.)
- Následovala snídaně s přehlídkou domácích marmelád. Po ní modlitby, chvály (kempovala s námi asi 4 ukulele, ale jen na jedno se hrálo), a slovo, o které se během týdne dělili následující skvělí řečníci: Klárka, Sam, Míša a Benža.
- Fungovala tabulka služeb všeho druhu. (Fakt že jo!)
- Na volný čas si pro nás Sam připravil hry, zdánlivě neškodné, ale při kterých šlo občas o život. A když zrovna nešlo o život nebo o něčí naraženou čelist, vyráběli jsme a hráli si s chlupatými barevnými drátky (jen tak mimochodem, nejstaršímu členovi tábora je 25... jen říkám...)
- Jedna obzvlášť památná hra se podobala vybíjené, ale měla několik dalších pravidel a byla nutná dlouhá příprava, kdy týmy vymýšlely složitou strategii a snažily se odhalit strategii týmu druhého. Asi po hodině příprav se týmy konečně slavnostně postavily na start, rozběhly

se proti sobě a v prvních dvou vteřinách hra skončila se značným bebí na čelisti nejmenovaného šerifa.

- Uchýlili jsme se ke kroketu.
- Pár hodiněk jsme pleli hřiště na volejbal.
- Jeden večer jsme chvíli hráli volejbal.
- Po večerech u ohně jsme se společně modlili – především nás obohatil Honza svými upřímnými, krásnými a dojemnými modlitbami a tím, jak si všímal, kdo by modlitbu potřeboval. A potom Sam. Náš Samvěd se stal chodící a mluvící Biblickou konkordancí – uměl střelit informaci o souřadnicích jakéhokoli verše či sebemenší zmínky, která při konverzaci padla. Do pěti vteřin. Vedl nás do výborných debat a zamyšlení a mladším členům odpovídal na všechny dotazy a případné nejasnosti, které potřebovali zodpovědět. (Jednou jsme obnovili „hrníčkárnu“ – dotazy na těžká témata anonymně do hrníčku.) Ale nebyl to jen Sam, kdo přispíval znalostmi Písma, také spousta dalších mladších táborníků. Veškerá společná dumání pro mě byla obohacením.
- Chlapci skákali do jedovatě vypadajícího koupaliště klidně i v noci.
- Mladší generace nás zničehonic z roku na rok nahradila a sesadila v bendění, hlídkování u ohně, (někdy i celičkou noc) zatímco my staří pardálové, co jsme ještě zažili stezky odvahy v lese a ne na paloučku, jsme spokojeně chrápali.
- Několikrát nás navštívili Grufíkoví s malou Emičkou, která způsobila několikahodinové pištění. Ne, že by pištěla ona, ale všechny ostatní holky z tábora.
- Kluci – Lukáš, Benža a Vítek se jednoho odpoledne vydali na nostalgickou cestu studánkou a dle jejich výpovědi se vrátili o šest let později.
- Ty vlky jsme nepotkali.

Eliška Václavíková

OZNÁMENÍ...

PRAVIDELNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

knihovna V. Čtvrťka, Jičín
neděle 9³⁰ h

SKUPINKY

středa od 19⁰⁰ h u Smolíkových
čtvrtek od 19³⁰ h u Václavíkových
pátek od 19⁰⁰ h 1x za 14 dní u
Šolcových

MLÁDEŽ

7. října v Jičíně
4. listopadu v Hořicích

STARŠOVSTVO

30. října od 14 h u Václavíkových

KAVÁRNA

Vždy **druhou a poslední** neděli v
měsíci. Přineste s sebou něco na
zub, prosím.

POČET ČLENŮ

42 dospělých
5 nezletilých
12 dětí

DUCHOVNÍ OBNOVA

Je plánována na sobotu 15. října od
10:30 h do cca 16 h.

Máte-li zájem se zúčastnit, přihlaste
se P. Rýglovi.

SETKÁNÍ RODIN

KONEČNĚ PO DVOULETÉM
VÝPADKU se uskuteční v pátek 11.
listopadu od 19h v hotelu Skalní
město, též zvaný Košík.

Zváni jsou manželé, nemanželé i
samostatné osoby. Jídlo bude
formou švédských stolů, na osobu
vybereme cca 200 Kč. Pití si každý
platí sám.

Prosím, přihlašujte se P. Rýglovi.

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín
webové stránky: www.ksj.cz
<https://www.facebook.com/ksjicin>
měsíčník Jičínská vinice;
vinice@ksj.cz

NAROZENINY

9. 10. Jovanka R. | 11. 10. Jirka P. |
24. 11. Jirka S. | 28. 11. Jirka K.